

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het College, heeft op 7 oktober 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de Decaan van de Erasmus School of Social and Behavioural Sciences, vertegenwoordigd door de examencommissie ESSB, hierna verweerder, van 16 augustus 2019, waarbij aan appellant een negatief bindend studie advies is gegeven.

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 27 augustus 2019 beroep ingesteld tegen de hierboven aangeduide beslissing van verweerder. Het college heeft op 9 september 2019 het beroepschrift doorgezonden aan de secretaris van de examencommissie met het verzoek om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van dat overleg uiterlijk binnen drie weken schriftelijk mee te delen aan het College. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen en op 27 september 2019 ontving het College het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 7 oktober 2019.

Appellante is niet ter zitting verschenen. Namens verweerder was aanwezig, lid.

2. Motivering

- I. In het studiejaar 2018-2019 stond appellante ingeschreven voor de bacheloropleiding psychologie, waar zij 40,5 studiepunten van de 60 studiepunten behaalde. Daarmee voldoet appellant niet aan de BSA-norm en is hem een negatief BSA uitgebracht.
- II. Appellante stelt dat zij niet aan de BSA-norm heeft kunnen voldoen door persoonlijke omstandigheden. In het studiejaar 2018-2019 heeft zij (i) moeten wennen aan het leven in Nederland vanwege haar verhuizing vanuit Aruba en (ii) zou er mogelijk sprake zijn van dyslexie. Appellante brengt naar voren dat nog één vak slechts te behalen zou zijn en zij haar studie succesvol kan vervolgen zodra zij haar (mogelijke) dyslexie kan neutraliseren. Tot slot verzoekt appellante om vernietiging van het bestreden besluit.
- III. Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellante is verschenen op de BSA-hoorzitting van verweerder en heeft aangegeven dat zij niet kon voldoen aan de BSA-norm vanwege een drietal redenen: (1) stress vanwege het voldoen aan de BSA-norm, (2) dyslexie-diagnose en (3) ziekte in de herkansingsperiode.

Ten aanzien van (1) stelt verweerder dat deze spanning c.q. stress niet ongebruikelijk is onder studenten en op basis van de door appellante overlegde informatie zij geen zodanige omstandigheden hebben kunnen beproeven dat appellante gehinderd zou zijn in haar studieactiviteiten. Voorts (2) stelt verweerder dat appellante noch beschikt over een dyslexieverklaring, en noch verzocht heeft om aangepaste studievoorzieningen. Bovendien (3) heeft zij deel kunnen nemen aan twee herkansingen op twee achtereenvolgende dagen, waarvan zij slechts op één dag slecht gepresteerd heeft. Gelet op het voorgaande heeft appellante onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er sprake zou zijn van persoonlijke omstandigheden en ontbreekt causaal verband tussen de behaalde resultaten en haar persoonlijke omstandigheden.

Ook overigens staan de behaalde studieresultaten, aldus verweerder, compensatie niet toe en geven onvoldoende vertrouwen dat appellante haar bacheloropleiding binnen een redelijke termijn zou kunnen afronden. Tot slot verzoekt verweerder om ongegrondverklaring van het beroep.

- IV. Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Aan appellant is een negatief studieadvies gegeven met betrekking tot de voorzetting van de bacheloropleiding psychologie, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de WHW een afwijzing is verbonden.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of het bestreden besluit al dan niet in strijd is met het recht.

Appellante heeft geen bewijsmiddelen overlegd om de aangevoerde persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken. Niet vast komen te staan dat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden de doorslaggevende reden vormden voor het niet voldoen aan de BSA-norm. Naar het oordeel van het college zijn de door appellant behaalde studieresultaten niet direct te koppelen aan haar persoonlijke omstandigheden.

Het college ziet dan ook geen aanleiding om te oordelen dat verweerder het besluit niet redelijkerwijs kon nemen. Gelet op het studieverloop van appellant, acht het college het standpunt van verweerder dat appellant niet geschikt zou zijn voor de opleiding niet onbegrijpelijk.

3. Uitspraak
Het College,

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond.